

แนวปฏิบัติการสื่อสารเพื่อลดการรังเกียจ และการตีตราทางสังคม (Social Stigma)

โรงเรียนวัดรังสิต

1. ใช้คำพูดที่เรียกโรคที่เป็นทางการ คือ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ไม่พูดชื่อบุคคล สถานที่หรือเชื้อชาติประกอบกับชื่อโรคโรคนี เช่น ไม่พูดว่า “โรคไวรัสแมทธิว” “ไวรัสจีน” หรือ “ไวรัสเอเชีย”
2. ใช้คำพูดกับผู้ที่ติดเชื้อหรือผู้ที่ได้รับการรักษาว่า “ผู้ติดเชื้อ COVID-19” “คนที่ได้รับการรักษา COVID-19” “คนที่ทุเลาจาก COVID-19” หรือ “ผู้เสียชีวิตจากการติดเชื้อ COVID-19” ไม่เรียกผู้ติดเชื้อว่า “ผู้ป่วย COVID-19” หรือ “เหยื่อ COVID-19”
3. ในกรณีผู้ที่ยังไม่ได้รับการยืนยันจาก ศบค. ว่าบุคคลนั้นติดเชื้อจริงหรือไม่ ควรใช้คำพูดกับบุคคลนั้นว่า “คนที่อาจติดเชื้อ COVID-19” หรือ “คนที่สันนิษฐานว่าติดเชื้อ COVID-19” ไม่ใช่คำว่า “ผู้ต้องสงสัยติดเชื้อ COVID-19” หรือ “ผู้ป่วยต้องสงสัย”
4. ใช้คำพูดว่าคนที่ “ได้รับเชื้อ” หรือ “ติดเชื้อ” COVID-19 แทนคำว่าคนที่ “แพร่เชื้อ COVID-19” “ทำให้คนอื่นติดเชื้อ” หรือ “แพร่เชื้อไวรัส” เนื่องจากถ้อยคำดังกล่าวสื่อเป็นนัยถึงการแพร่เชื้อโดยตั้งใจและเป็นการกล่าวโทษ
5. ไม่ใช่ศัพท์สำนวนที่บ่งชี้ถึงการกระทำความผิดหรือการไม่เห็นอกเห็นใจสร้างความรู้สึกว่าผู้ติดเชื้อกระทำความผิดหรือมีความเป็นมนุษย์น้อยกว่าคนอื่น
6. พูดถึงความเสี่ยงจาก COVID-19 อย่างถูกต้องตามข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และคำแนะนำการดูแลสุขภาพพล่าพูดที่ประกาศอย่างเป็นทางการ
7. ไม่กระจายข่าวลือที่ไม่ได้รับการยืนยันหรือผลิตซ้ำเนื้อหาดังกล่าว และหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาเกินความจริงที่ตั้งใจจะสร้างความหวาดกลัว เช่น “โรคติดเชื้อร้ายแรงที่คร่าชีวิตคนจำนวนมาก” “หายนะของโลก” ฯลฯ
8. พูดในแง่ดีเกี่ยวกับประสิทธิภาพของมาตรการป้องกันและรักษาโรคและเน้นพูดถึงเรื่องนี้ ไม่ควรเน้นพูดถึงหรือหมกมุ่นอยู่กับเรื่องไม่ดี ๆ หรือถ้อยคำที่สร้างความหวาดกลัว
9. เน้นพูดถึงประสิทธิภาพของมาตรการเชิงป้องกันที่ป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รวมทั้งการคัดกรองแต่เนิ่น ๆ การตรวจ และการรักษา
10. เผยแพร่ข้อเท็จจริงของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) การป้องกันการติดเชื้อมาตรการป้องกันและควบคุมโรค เผยแพร่ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับพื้นที่แพร่ระบาดในประเทศและชุมชนรวมทั้งบุคคลและกลุ่มบุคคลที่เสี่ยงติดเชื้อ COVID-19 ทางเลือกในการรักษา และช่องทางการเข้าถึงการรักษาและข้อมูลการดูแลสุขภาพ

11. เชิญชวนให้ผู้มีอิทธิพลทางความคิดในสังคมมีส่วนร่วม เช่น ผู้นำในชุมชน เพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคนที่ถูกสังคมตราหน้าและการสนับสนุนคนเหล่านี้ หรือเชิญชวนผู้มีชื่อเสียงที่สังคมเคารพ เพื่อให้มีคนฟังข้อมูลข่าวสารเพิ่มขึ้นและลดการตีตราทางสังคม

12. แพร่ภาพกระจายเสียงและเรื่องราวในวงกว้างเกี่ยวกับคนที่ติดเชื้อติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และ หายแล้วหรือคนที่ดูแลคนใกล้ชิดระหว่างการพักฟื้นจากอาการป่วย เพื่อเน้นว่าคนส่วนใหญ่หายจาก COVID – 19 ได้นอกจากนี้ จัดทำกิจกรรมรณรงค์เชิดชู “ฮีโร่” เพื่อยกย่องอาสาสมัครชุมชน ผู้ดูแลผู้ป่วยและบุคลากรทางการแพทย์

13. ส่งเสริมให้สังคมตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกัน การช่วยชีวิต การตรวจคัดกรอง และการรักษาแต่เนิ่น ๆ

14. บอกเล่าหรือการเผยแพร่เรื่องราวประสบการณ์ที่น่าเห็นใจของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ประสบความทุกข์ยาก เนื่องจากผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID – 19)

15. แสดงความารู้สึกเห็นใจและสง่ามั่งใจไปให้ผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ที่มีหน้าที่ป้องกันและควบคุมการระบาด (เจ้าหน้าที่บริการสุขภาพ อาสาสมัคร ผู้นำชุมชน เป็นต้น)